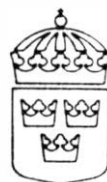

Motion till riksdagen

1986/87:L708

Marita Bengtsson m. fl. (s)

Förbud mot krigsleksaker

Mot.
1986/87
L708–718

Kampen mot våld i alla former måste intensifieras. En del i detta arbete är att förhindra en fortsatt försäljning av krigs- och våldsleksaker.

Barn upplever via film och TV krigssituationer, som man måste leka av sig – de måste bearbetas i leken. Den bearbetningen skall inte förhindras, snarare skall den stimuleras. Den vuxne kan resonera med barnet om vad som visats, förklara, diskutera, men också ta klar ståndpunkt för eller emot – och ange varför. Det underlättar för barnen. Men att det förekommer krig i TV-rutan ger däremot ingen anledning att köpa sofistikerade krigsleksaker. För bearbetningen i leken behövs de inte. Det går bra – för att inte säga bättre – att använda fingret eller en penna och säga "pang-pang"! Ett sådant fantasivapen har fördelen att nästa gång kunna användas till något annat än vapen. Krigsleksaken låser användningsområdet. Vad kan man låtsas att pistolen är? Vad är geväret?

Genom bl. a. fredsundervisning bidrar vi till att grundlägga respekten för människovärdet och skapa en positiv inställning till att lösa konflikter utan våld, vilket är ett av motiven till förslaget om att förbjuda krigs- och våldsleksaker. Redan i mitten av 1970-talet bedrev flera barn- och ungdomsorganisationer, bl. a. Unga örnar och Vi unga, kampanjer mot krigs- och våldsleksaker.

1978 tog en enig riksdag ställning mot krigsleksaker. Resultatet blev att en frivillig överenskommelse om sanering av utbudet kom till stånd 1979, mellan leksaksbranschen, Lekmiljörådet (numera Barnmiljörådet) och konsumentverket.

Efter överenskommelsen har socialstyrelsen, skolöverstyrelsen, konsumentverket och Barnmiljörådet så sent som 1984 uttalat sig mot krigsleksaker.

I lagutskottets betänkande 1985/86:34 togs, med anledning av en motion, frågan om förbud mot krigsleksaker upp på nytt. Utskottet förutsätter i sitt betänkande att Barnmiljörådet tar initiativ till en revidering av 1979 års överenskommelse. Förutsättningarna för en ny frivillig överenskommelse med leksaksbranschen förefaller inte särskilt framkomliga. Inte minst då man från bl. a. leksakshandlarnas riksförbund uttalat sig för ett *upphävande* av det säljstopp som i dag finns för vissa krigsleksaker. En del butikägare har dessutom inte följt de frivilliga rekommendationerna från 1979.

Genom de starka vinstintressen som finns i leksaksbranschen, tror vi motionärer inte att en frivillig överenskommelse kommer att förhindra försäljning av krigsleksaker. För att en rejäl sanering av branschen skall

komma till stånd krävs enligt vår uppfattning ett import- och försäljningsförbud av krigs- och våldleksaker.

Mot. 1986/87
L708

Hemställan

Mot bakgrund av det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen anhåller om förslag till lag om förbud mot import och försäljning av krigs- och våldleksaker.

Stockholm den 22 januari 1987

Marita Bengtsson (s)

Torgny Larsson (s)

Margareta Hemmingsson (s)